

2.00 אימן (EMIN), מימד לידע מחקדם

תוכן עניינים

- 30 ראשית דבר
- 33 מבחר קצר מדברי ליאו
- 34 "אל חשליך פניניך בפני חזירים": סודיות ומיסוך אינפורמציה
- 37 אופיו החקשורתי של חומר הלימוד
- 39 סדר ואי-סדר בעולם ובתורה האימן
- 41 היפנוזה
- גאל לנו לרכוב על סוסי המוכר": שינויים תמידיים - שחיקת הזהרת,
- 44 איבוד האוריאנטציה
- 45 "המלאות הגדולה-הקטנה": יצירה עומס יתר בשיטת 'עשה זאת בעצמד'
- 46 בלו-טיוב (BLUE TUBE) - מדיטציה מובנית
- "מדע המדיטציה" - חוברת המוקדשת לנושא זה; מה ניתן ומה בלתי ניתן
- 47 ללמוד ממנה
- 49 שיטת הבלוקאז' - שילוב של מדיטציה עם הפילות, 'טסטים', 'החקדשיות'
- 49 אימן ו: ריקודי קודש, פולחני החקשרות עם 'כוחות ומהויות'
- כמה מיסודות התורה: אלקטרו-מגנטיזם, אסטרו-בודי, אורה, אסטרו-לייט
- 51 וסוגים שונים של כוחות ומהויות
- "היעד האנושי הוא להפוך ליחידה של סופר-גוד (SUPER-GOD) -
- 53 היבטים של 'פיתוח הפוטנציאל'
- 54 'לייף', 'קלטשר' (חיים, תרבות)
- "השליטה המטרופת של העולם האקדמי-מקצועי" - יחסו של ליאו למדע;
- 56 עיוות המדע בחסות המדע
- "להחליף את הפנטזיה המוטעיה בנכונה" - האזוטרקה של האימן,
- 58 מקורות השראה ועיבודם
- 60 'מצרים העתיקה'

- 61 'חוקי הפלנטה והיקום'
האיכות הנדירה של "הדברים הנכונים": ערך מוסף מאגי/מדעי של
- 62 העשייה וה'חשיבה' הנדרשות
- 66 'מחקרים' נוסח האימן: "כטאינד חושב אתה בגאות, כשאתה חושב אתה בשפל"
- 69 ה'אני', ה'עצמי', האישיות, האינדיבידואליזם - אבן נגף ל'התפתחות'
- 72 'איש גורו, אימוטפי (IMOTEP) מעודן" - דמותו של ליאו
- 74 "עבודת טוטאלית באופן זמני" - אופי הסמכות וההיענות לסמכות
- 'ראייה אלקטריית' וחוויות יוצאות דופן אחרות; היבט נוסף של
- 80 'פיתוח הפרוטנציאל'
- 83 "חבורה מובחרת מאד מאד (MOST ELECT)" - טיפוח האליטיזם
- 85 "התפתחות הראש שלגביה יש ראיות פיזיות מוחשיות"
- "הפירוש האוקלטי לקשר בין הנונים (...) בהתאם לחוקים ולעקרונות
- 86 ולא בהתאם לאישיות ולרגש" - על זיווגים, אהבה ומין
- 89 "זן חדש לגמרי של רגשות"
- 91 אידיאלים, אמונות, רצונות: "קבור את זה ושכה לזכור איפה קברת את זה"
- 92 "כמה מרטיט לחיות בעולט בו אין מקום לפוליטיקה"
- 94 אחיקה "עם הפנים לעהיד"
- 97 "איחוד פיזי ומנטלי" - טיפוח הקבוצנות
- "כן אמא, אני בטוחה שאין לי עוד אסיוונים" - ניתוק מה'קלטשר'
- 101 כאמצעי להמרה ולשמירה על הזהות החדשה
- 109 בלו-טילד (BLUE SHIELD) - טכניקת הציצה בין איש אימן ל'קלטשר'
- "לא איכפת לי מבקטריות אבל אני לא אוהב אי-טוהו" - נקיורן
- 111 ומשמעותו באימן
- 114 אוכל, שינה
- "סימפטומים" ו"תופעות קיצוניות (EXTREMIS)" - ליקויי בריאות
- 115 ופירושם באימן
- 117 הילינג, אכסורסיזם
- 121 "הלהט המיסיונרי הוא איכות היוונית" - הגיוס לאימן

- 125 חנאי הקבלה
- 129 "או שאתה לגמרי בעדנו - או שלא"
- 130 "המעגל החיצוני הוא קומונלי במובן מסוים אבל מנוהל על ידי המעגל הפנימי טבהכוונת המשולש" - על היררכיה, תפקידים וקבוצות חיפוקוד
- 134 ערכי הייצוג של האימן: שכבות מוכרות - ומוכרות פחות
- 136 "אם מישהו יחסום את דרכי - אני מחליט למות בנסיון להזיז את זה" - על התקדשות, מאבק ו"הרצון הגדול"
- 138 עוד על רגשות
- 140 חמשת המרכזים של ה'קומפלקס' האנושי
- 142 פגישות אימן
- 149 להיות איש אימן - מבט חלקי ובלתי ממצה על אופי המעורבות
- 153 "כמה היית משלם אילו היית המעסיק של עצמך" - היחס לכסף ולשווה כסף
- 162 יחסי ציבור: פעולות בעלות "אופי כחול"
- 166 ה-EVENT: חזון העמיד הקרוב בהשראת ה'עבר' הרחוק
- 169 אגודה? "מוסד ציבורי?"
- 171 אחרית דבר

ראשיה דבר

אגודת האימון בישראל היא סניף של ארגון האימון העולמי, שמרכזו באנגליה ונוסד שם בשנת 1971. המייסד הוא ריימונד שרטנליב (SCHERTELIEB), המוכר כריימונד ג'והן ארמיו, ומכונה בפי חסידיו ליאו (81/3). שרטנליב, יליד 1924, לשעבר סוכן מכירות של אינציקלופדיה בריטניקה, הוכרז ב-1965 כפושט רגל ועבד, לאחר מכן, כנהג בווקסל פוליס ובסקיוריטי אקספרט (81/4). האימון, המכנה את עצמו, בין היתר, כנסייה (THE CHURCH OF THE EMIN COILS - 30), הוקם באנגליה במסגרת של מספר חברות מסחריות, ופועל שם כך עד היום (81/1). עוזריו העיקריים של מר ארמיו בהרצת האימון, ניהולית ורעיונית, הם: בנו סטפן ארמיו ומר פול או-סוליבו, המכונה רו. או-סוליבן טוען לשלושה חארים אקדמאים, בהם ניהול עסקים וסוציולוגיה (88; 89; 90).

האימון הגיע ארצה ב-1977 על ידי ישראלים ששהו באנגליה ונחפשו לחורתו של ליאו. רפי איל וארז גרינבוים הם מייסדי האגודה בארץ, ומשמשים כאשרים (USHERS, מדריכים, מנהיגים) המרכזיים מבני הנוקט. מחיו, שליחו של ליאו בארץ, שעל פי מירב העדויות ניהל את האגודה בארץ עד לא נוכר, וארץ (ARETH), אנגלי נוסף ששימש כאשר בכיר והנחה קבוצות רבות - נעלמו לאחרונה מהנוף הישראלי - לא ברור אם זמנית או לצמיתות. (מחיו וארץ - שמות כינוי; שמותיהם האמיתיים לא ידועים). דמויות-מפתח נוספות בנוף הישראלי הם אביעד גוז - הדובר הנוכחי; אהוד בן דרור - הדובר לשעבר ומשה בר - יו"ר האגודה.

מרכז האגודה בישראל ("ה"סנטר") נמצא ברמת השרון, בבית קולנוע משופץ, בשכונת מורשה; ואולם, הפעילות הנוטפת על האימון מתקיימת בכל רחבי הארץ. קבוצות של מתחילים ומתקדמים פועלות בתל-אביב, בירושלים, בחיפה, בצפת ובמקומות רבים נוספים. מאות מועמדים מצטרפים לקבוצות החדשות, הנפתחות מדי שנה. מר גוז, הדובר, ציין בשיחה עם נציגי הוועדה, כי בנוסף לגרעין של 650 חברים קבועים מצויים עוד כ-1200 איש בקבוצות טונות בכל עת. לא ידוע כמה מאלה הופכים לחברים קבועים וכמה נושרים. בהתחשב באופי המעורבות, כפי שיחואר להלן, סביר להניח כי קיימת התרחבות מתמדת של האגודה בארץ.

כמושא בדיקה היה האימון הריג בין הקבוצות והארגונים החדשים הפועלים בישראל; הרף בולטות פעילותה של האגודה בארץ ולמרות היותה סניף חשוב של הארגון העולמי - לא היה בנמצא מידע מספיק כהיה עשוי לשפוך אור על מטרוחיו, מהותו ודרכי פעולתו של האימון. התברר כי לא רק בארץ אלא גם בחו"ל הצליח הארגון לשמור על

רמה גבוהה של סודיות, תוך שהוא מנהל מערכת יחסי ציבור רבת-תנופה ויעילה.

האימן תואר על ידי דובריו כקבוצה העוסקת בלימוד ומחקר רציניים של חומים רבים ושונים, לימוד שהוא בעל מטרה שימושית-יישומית: פיתוח הפרוטנציאל האישי והאנושי. בין הישגיה של שיטת הלימוד על-פי האימן נמנו: יצירתיות; פיתוח המחשבה והרגש; שיפור הקשר בין המינים; פיתוח יכולת ריכוז, משמעת מחשבתית ומודעות עצמית גבוהה; איתור ופיתוח נטיות הטבעיות של האינדיבידואל; ניצול טוב יותר של 90% הבלתי מנוצלים ברגיל של המוח ומימוש כישורים כמו טלפחיה וחפישה על-חושית. בנוסף להרחבת האופקים, השיפור הפסיכולוגי, שיפור יחסים בינאישיים ופיתוח כישורים יוצאי דופן, תורמת המעורבות באימן, לטענת דובריו, לשיפור משמעותי של המערכת הערכית והמוטריית של החברים, ועל כן של החברה כולה.

בחגובה לדברים שפורסמו בעיתונות, ציינו נציגי האימן כי: האגודה איננה דת והינה "אנטי מיסטיח באופיה"; אין לה כל קשר עם פולחן אישיות מסוימת ואין היא חובעת השתייכות נאמנה לכל החיים. אף כי אינה רואה עצמה כקבוצת מדע - היא נשתמשת בכלים לוגיים ומסתמכת על חידושים וחגליות של המדע המודרני. אין היא גורמת השפעה שלא נובעת מבחירה חופשית, ושיטת הלימוד אינה כוללת היפנוזה, דינמיקה קבוצתית, לחץ חברתי או כורח מכל סוג שהוא. אף אם אין הדרך שבה מוביל האימן את חבריו למיצוי הפרוטנציאל שלהם, מקובלת על כל פלגי הפסיכולוגיה, טענו, הרי תוצאותיה מרשימות וברורות. מכתבים לא מעטים שנשלחו לוועדה ולעיתונות מחברי אימן והורים חמכו, אכן, בעמדות הדוברים. האימן ודובריו אף האשימו עיתונאים ב"שימוש לרעה בחופש העיתונות על ידי פרסום עובדות מטעות ובלתי נכונות", ואנשי מקצוע מתחום בריאות-הנפש בחריגה "מגבולות הטעם הטוב, היושר המקצועי והאחריות הציבורית". גם פרסומים בעתונות האנגלית, שעליהם הסתמכו, בחלקן, כתבות בארץ, הוצגו כ"אינפורמציה מסולפת" וכ"השמצה זולה" של עיתונות "מהסוג הגרוע ביותר". (57; 59; 60; 61; 63; 64; 65).

הן בעדותם בפני מליאת הוועדה, והן ביום עיון מיוחד שבו אירחה האגודה חברי ועדה, חזרו אנשי האימן על הדברים שהופיעו בפרסומיהם, נמנעו ממתן תשובות ברורות וישירות לשאלות שהוצגו בפניהם, והכחישו מכל וכל את האפשרות שיש אמת בחלונות ובטענות של בני משפחה, מטפלים ו/או עיתונאים. הם טענו שוב ושוב כי האינפורמציה שפורסמה בעתונות ושהגיעה לוועדה מסתמכת על שמועות בלבד ועל החרשמות חלקית של אנשים שנשרו מהאימן.

מעבר לכל זה ביקשו להדגיש, כי למעשה אין גורם חיצוני כלשהו המסוגל וראוי לשפוט את האימן, שכן: א. בידי האגודה כמוח עצומה של מאמרים, ספרים ומחקרים, שכתב מייסד האימן, והיכרות מעמיקה ועצמאית אתם היא מטלה קשה מדי, בלתי אפשרית למעשה; ב. רק מי שהתנסה באימן, ולאורך זמן, יכול לדעת מה זה וזכותו להביע דיעה. לאור כל אלה דרשו נציגי האימן מהוועדה להכריז, כי אין הם "כת" וכי פעולתם "אינה נוגדת או פוגעת באינטרס החברתי, אלא תורמת לו" (64).

אל מול טיעונים אלה עלו הנחונים הבאים:

- שוט גורם חיצוני לא יכול היה להתמודד עם תורתו של ליאו, משום שכתביו לא פורסמו ברבים וחברי הארגון מקפידים מאד שהללו לא יגיעו לידיים זרות. נציגי האימן מסרו לוועדה ספר אחד בלבד, והתחמקו כשנשאלו על היתר.

- ממאמרים וכתבים, מועטים אמנם, שיצאו החוצה וכן מעדויות אחרות של בני משפחה וחברים לשעבר, הצטיירה תמונה מעוררת ספקות ושאלות.

- אנשי מקצוע, בארץ, שנחקלו בתופעה חוד כדי עבודתם (כגון אנשי התחנה לטיפול בילד ובמשפחה שליד סמינר הקיבוצים) הביעו דאגה וסברו כי יש לבדוק את הנושא.

- שתי עתירות לבג"ץ של הארגון באנגליה כנגד עיתון (THE PRIVATE EYE) שפרסם סדרת כתבות על האימן - נכשלו.

נוכח מצב דברים זה נעשה מאמץ להשיג את כתביו של מר ארמין ולאסוף עדויות רבות ככל האפשר מחברי אימן, חברים לשעבר ומבני משפחה ומקורבים. הדברים המובאים להלן הם בבחינת חשיפה ראשונית בלבד של תופעה מורכבת זו והם מסתמכים, בעיקר, על הנאמר בכתבים (שנלמדו בעיון) על מסמכים של הארגון ועל עדויות של ישראלים. עקב ריבוי החומר ואופיו התקשורתי המיוחד - בלתי אפשרי, במסגרת זו, למסור תמיד את דבריו של ליאו בהיקף וברצף המלא (כמובאות); ואולם - גם כאשר נעשה חימצות ו/או שילוב של דברים (שנאמרו במקומות רבים ושונים) קיימת צמידות גבוהה ללשוננו של ליאו ומראי המקום הניתנים מאפשרים גישה למקורות.

מבחר קצר מדברי ליאו

"אין כל קריטריונים עכשוויים של הקלאסי או של משהו אחר, שיכולים לשמש כהגדרה למה שאנו עושים, למה שאנו מצויים בחוכו" (22/7 ע 12) - טוען ליאו; אף על פי כן, מי שמקטיב היטב לבשורתו מגלה בה צליל של דרך שאינה בלתי מוכרת לבני המאה הזו.

- "רק האש של הגבוה ביותר יכולה לשחרר" (29 ע 21).
- "עליך לכוון את חייך אל הנחוץ והראוי, אל ישועה שחגשם ע"י מניע שמעבר למה שמקובל כצו האנושי (CALL OF HUMAN)" (28/5).
- "להיות מחובר לאמח ומציאות גדולים, עצומים (...) של האינטיליגנציה הגדולה של אלוהים" (4 ע 10).
- "אלוהים הוא מכונה טוטאלית (...) אנו, בני האדם, דבר חי ורוצים להפוך לקבוע, למכונה מוצלחת" (22/6 ע 22-21).
- "אתה תהיה חלק מהגבוה ביותר, הגדול ביותר, האלוהי - אבל לא כאיזה אינדיבידואל..." (7 ע 61).
- "יש רק דרך אחת - הפרדת עצמך מעצמך (...) עליך לשים בחוכך, במקום זאת, דוקטרינות, אידיאלים, אמונות, כוחות, רצונות של מישהו אחר" (4 ע 57).
- "עליך לזנוח את האמת שלך ולאמץ את דרכי ורעיונותי" (7 ע 115).
- "להיות קשור לאחרים שעושים אותו דבר, מה שמקנה לך זהות" (28/7).
- "עליך לוותר על 'רוצה ולא רוצה' שלך; להתמסר לליז חנאים" (3/1).
- "לקבל עליך עבודת טוטאלית באופן זמני" (3/1).
- "הספק הוא סכנה" (24 ע 121) "להשחשע עם החלטותיך זהו לוקסוס" (22/1 ע 25) "ההבנה נמצאת מתחת לביצוע המושלם" (7 ע 23).
- "מוסריות פירושה נוחיות; ומה שנחוץ הוא מה שנחוץ - בין אם הוא נוח ובין אם לא" (31 ע 21).
- "שיהיו לך סטנדרטים, ערכים, נימוסים - אבל אתה מוכרח לשכוח אותם כשהם עומדים בדרכך" (18 ע 7).
- "לפחה נוקשות מנטלית, איך לא להתרגש מדברים, לא להכנע לרגשות" (3/1).
- "קומוניזם או דמוקרטיה, זוהי דרך לעקוף את הבורות שלך" (22/2 ע 35).
- "הם אומרים: 'לכל אחד יש זכות לחיות'; לא! לא לכל אחד! לא לפי הספר שלי. זהו רעל מדבק שעובר מאדם לאדם. זהו קשר (CONSPIRACY) שכולם משתמשים בו לנוחותם" (22/2 ע 34).
- "ביח המשפט לזכויות האזרח הוא אולי אחד הארגונים הקומוניסטיים המרעילים

ביותר בעולם משום שיש לו אותו חוק בשביל כל האנשים. הוא מתחשש לעובדת השוני (...). אלה הם רעיונות היפיים, רעל קומוניסטי" (22/2 ע 33).

- בעתיד "אנשים יוכלו לגור רק במקום הראוי להם ולהתערב רק עם האנשים הנכונים שבילים; לכן טוהר הגזע והאופי (STRAIN) יהפוך לחרופה של בריאות תקינה ועירוב לא נכון (WRONG INTERMIX) - אפשר שישים קץ לקיומו של אדם" (14 ע 51).

- ל'מוארים' "יהיה כוח של חיים ומוות על כל אינדיבידואל אחר" (32)
- "חברת האימן (THE ELIOW SOCIETY) עוד תזכה לזעקה רמה, זעקת שבר מצד האנושות: הכניסו גם אותי!" (9/14 ע 8-9).

"אל תשליך פניניך בפני חזירים": סודיות ומיסוך אינפורמציה

דברים אלה ורבים אחרים, מבית מדרשו של שרטנליב-ארמין, לא רק שאינם מוכרים לציבור הרחב, למצטרפים פוטנציאליים ולבני משפחותיהם של חברים בארגון - הם אינם ידועים גם לחברי אימן עצמם בטלבים ראשונים של המעורבות. בשלבים מתקדמים יותר, לאחר שהיו נתונים להשפעת הפרקטיקות והטכניקות הנהוגות באגודה, אפשר שיאמצו לעצמם כל דבר היוצא מפיו של ליאו - על כרעיו וקרבינו. "הדבר הנורא ביותר באימן, שהם מוציאים לאנשים את הספק....", אמר אביו של אחד החברים. "בדרכים מאוד מתוחכמות הם מצליחים להסיר את הספק לגבי שורה שלמה של דברים. החינוך שהבן שלי קיבל זה - בכל דבר חטיל ספק, חבדוק. ועכשיו הוא לא מטיל ספק בדברים החשובים ביותר בחיים, ואז אפשר לגרור אותו - אני אפילו לא מעלה על דעתי למה. גם אם הוא היה חוזר בחשובה זה היה מטריד אותי, אבל זה הרבה יותר מטריד אותי, מפני שזה נעלם. חסרים לי הכלים, אין לי שום אינפורמציה, וכשאני רוצה ללכת לשאול - אז לא מקבלים אותי מפני שאני שואל שאלות...."

עיון בכתיבים ובעדויות מגלה אינדוקציה כבדה לשמירת סודיות ולמיסוך אינפורמציה כלפי חוץ וכלפי פנים: "בשום פנים ואופן אל תזכיר את הכתוב כאן לאדם כלשהו מחוץ לאימן" - מצווה ליאו (19 ע 22). אנשים לא יבינו אותך, הם אינם מסוגלים. יש פער עצום בין הרמה שלך לרמה שלהם. "אל תשליך פניניך בפני חזירים - שמא יפנו נגדך וישסעוך" (9/1); "אם תשליך פניניך בפני חזירים - תהפך לאונגליסט השוקד על חורבנו" (35/1).

במסגרת האינטרפרטציה שלו למזלוח אסטרולוגיים (5 ע 102-72), משרטט ליאו קוויט לדמות הרצויה של חברי אימן. מחומר זה ניתן ללמוד, בין היתר, כי: הם יוצרים סביבם אווירה מסתורין בלתי חדירה; אינם אוהבים להיחשף; הם זהירים ועירניים לסימן הקל ביותר של פלישה מבחוץ; נוטים להחביא את מה שהם נוצרים כאוצר ובכך מונעים הפחתה ערכו; הם בעלי דרגה גבוהה של נאמנות - אבל אם בוגדים בהם הם מסוגלים להפוך ליריבים שצריך לפחד מהם; הם יכולים לגלות נטייה לאיזמים ויעדיפו לנקוט פעולה מאשר להישאר פסיביים. בכתב-עת של האגודה, המכיל "מחקרים" ויצירות של החברים, בקטע העוסק ב"מספרים בתרבויות עתיקות", מצאנו כחוב: באגודת הסודיות של פיתגורס עברו תגליות מתמטיות בסוד, מפה לאוזן, בשבועת נאמנות לאגודה. הם הטביעו באמבט אחד מחבריהם משום שגילה, חינם אין כסף, כמה מסודותיהם (51 ע 4). "זה לא כל כך ראציונלי, אבל אני ארגיש חרה אם אני אדבר", אמרו עוזבי אימן שהתבקשו למסור עדות לוועדה. "באימן לא אוהבים שמדברים עליהם".

מרבית כתביו של ליאו אינם ניתנים להשגה - לא באופן ישיר, דרך האגודה, ולא מידי חברים. גם עוזבי האימן מהססים, על פי רוב, ונמנעים מלמסור חומר. הורים המבקשים לעיין בחומר נחקלים בחשובות נוסח "אתם לא תוכלו להבין את זה"; "זה קשה, זה לא כל כך פשוט"; "יותר טוב שתדברו עם האשר"; "יותר טוב שתלכו לפגישות מוזמנים". ואולם, בפגישות המוזמנים קורה מה שקורה בפגישות אימן רגילות (על כך ראה עמ' 142), ושיחור עם "קציני אימן", שאחד מחפקידיהם הוא יצירת הקשר ה"נכון" עם החוץ (9/6), מסתיימת על-פי רוב בלא-כלום. "ישבנו שעתיים והוא לא הסביר בעצם שום דבר. בהתחלה הוא אמר שליאו לא חידש שום דבר ורק אסף דברים אבל אנחנו עושים את זה עם מוסיקת רקע וצבעים. אחר כך הוא אמר שיש כמה דברים שהוא כן חידש. שאלתי - מה? - ועל זה הוא לא ענה. זה מה שנקרא לטחון רוח...". מספר אחד ההורים.

לפגישות ולפעילויות השוטפות של האימן אין כניסה לזרים, וכדי להכנס לפגישות המוזמנים דרוש אישור מיוחד. "בבוקר יום הפגישה הגיע אדם מהאימן אל כל אחד מהמוזמנים, ונתן להם פתק מזהה. אמי ניסתה להיכנס - אבל לא נתנו לה כי לא הייתה לה הזמנה", מספרת בת-משפחה. הכניסה לעיתונאים, חוקרים וגורמים זרים אחרים - מנועה גם באירועים מסוג זה. סודיות רבה אופפת גם את הנעשה במשרדי ה'סנטר' שברמת-השרון (על כך ראה להלן עמ' 132).

למצטרפים ואפילו חברים מן השורה, לא ניתן לעיין בכל כתביו של ליאו. "עושים מזה עניין", מספרת חברה לשעבר. "אתה צריך לעבור שלבים. יש ספרים שדורשים פז"מ - שנחיים, שלוש, או איזה רמת התפתחות. ה-DIRECTIONS, למשל, זה סיפור שאתה מקבל אותו בשלב מאוד מאוחר". ובעדות אחרת: "בעיקרון הם מכרו לך רק דברים מסוימים. הם טענו שאתה עוד לא מוכן לדברים אחרים, שזה לא לרמה שלך, ואתה עלול להבין את זה לא נכון. אני זוכר שיום אחד כשהתעסקנו עם איזה פייפר שהגיע אלינו לא דרך האשים, אז באו כל מיני חברה מהוותיקים, הסניורס, ואמרו לנו - מה אתם מתעסקים עם זה, זה לא בשבילכם, אתם רק הורסים את עצמכם ופוגעים בעצמכם". דברי עדות אלה עולים בקנה אחד עם הצהרותיו המפורשות של ליאו: "אל תראה את הכתוב למישהו באימון שמתחת לרמתך" (19 ע 22); "יותר מדי אור, יותר מדי מהר - רק יגרום לעיוורון" (16 ע 18).

להסתרח מידע או מתן מידע בשלבים חוברת אספקה שיטתית של דיס-אינפורמציה, מידע מטעה, לגבי עיקרים אידיאולוגיים, שיטת עבודה, משך המעורבות, דמוח המנהיג ואופי סמכותו, ועוד כהנה וכהנה. אומר ליאו: "כאשר אתה ניצב בפני השאלה, מהי המוסריות שבהתאם לה חענה על שאלות של סטודנט - האם לתח לסטודנט את האמת, חצי אמת או שקר - המוסריות השלטת צריכה להיות 'לא להרוס את הסטודנט'; זה מה שישלוט באופי תשובתך לסטודנט." (7 ע 75). כך, למשל, בחומר הנמסר מוקדם, יחסית, ובספר היחיד הנמכר לציבור בחו"ל, נאמר כי "אין בעיה לקבל עירו-דם ממישהו אחר" דם הוא דם, והכוח השוכן בו - זה דבר אחר" (24 ע 33-31; 4 ע 100). ואילו בכתבים השמורים למתקדמים וותיקים מחגלה גירסה אחרת: "לקבל דם בלתי טעון (חשמלית) ורקוב בחלקו, יהיה פאטלי עבורנו; הדם הרקוב ינמיד את הרמה והקליבר של ההתנגדות החשמלית של הגוף המארח (...). מה שאמרנו קודם - 'דם הוא דם וזה לא חשוב' - אינו בטוח יותר" (9/14).

ההטעיה אינה תמיד גלויה ומזדקרת לעין כבדוגמה זו; היא עלולה אף להיות הטעיה תמידית, שאינה קשורה ברמה ההתפתחות ובחשיפה על פני זמן. כשמדובר, למשל, בפרקטיקות ובטכניקות, שוקד מר ארמיו, לאורך כל הדרך, להגביר את אמינותו ולהדגיש את נקייו כפיו כשהוא מוקיע דברים הנעשים, לכאורה, רק במקומות אחרים. ארמיו מזהיר את מאזיניו מפני "רוכלים של הארה מיידית", רופאי אליל וגורור'ס למיניהם. הוא מתריע, בהזדמנויות שונות, מפני שטיפת מוח, מדיטציה ואכסטזה, ומפני ההיפנוזה, "שהיא אחת הפרקטיקות המסוכנות ביותר"; הוא מוקיע את ההשפעה ההרסנית של רעש ועומס-יתר, את הלחץ החברתי המוליד לקונפורמיזם ואת ההפחדות והעונשים העשויים להביא אדם ללקות בשיגעון ולהאמין בשדים ורוחות. הוא מדבר על שכנוע בלתי הוגן, על בלבול, טמינת מלכודות, הסחתרות, הטעיה וכו', ומכריז כי

עמ' 144), ואינו שוכח, על-פי רוב, לאשש את דבריו בקביעות פסקניות ואוטוריטריות כגון: "עובדה מדהימה אבל אמיחה, אני ליאו, יודע זאת", "הענין הזה אינו נחון להשערותיך, סברותיך, קבלתך או דחייתך; זה כד ללא ספק" (15 ע 52; 9/6 ועוד).

מאפיין חשוב נוסף של חומר הלימוד הוא השימוש הרב במונחים חדשים לחלוטין (ניאולוגיזמים), או חידוש ושינוי משמעות של מונחים קיימים (שינוי השדה הסמנטי, העמסת השפה). משמעות המונחים החדשים נשאת, על פי רוב, רופפת, נזילה ולעמים אינה מובהרת כלל. השינויים במונחים קיימים (כגון - יושר, רגש, שיפוט, אהבה) נעשים בהדרגתיות קשה למעקב וחן דיגרסיות הסוואה.

היעדר הבסיס הלוגי, חוסר העקביות, ריבוי הסחירות והפרדוקסים, השימוש המופרז בטרמינולוגיה חדשה ומעורפלת, והכברת האינפורמציה בכללוחה - עלולים ליצור מצב של אי-ודאות הולכת וגוברת, חוסר בטחון וחרדה. כשאל גורמי לחץ אלה מצטרפים איומים ופיתויים מסוגים שונים - הופך האדם לפגיע ופתוח לשכנוע בכיוון הרצוי; הוא נאלץ להשתמש בעוגנים שמשליכים אליו ולקבל את הפתרונות המוצעים. כפי שיובהק בהמשך, אין ההצפה באינפורמציה תחומה רק לזמן הפגישות הפורמליות והפעילויות המשותפות הנוספות; האימן מוליך את חבריו לשימוש בטכניקות של הצפה עצמית וליצירה כפייחית כמעט של עומס-יחר בלתי פוסק. היכולת להיות עירני, ביקורתי ובשליטה קוגניטיבית - מותנה באפשרות למיקוד הקשר. מסגרות ה"לימוד" של האימן גורמות מצב של הרפיה וחוסר שליטה ועלולות להוביל לדיס-אינטרגרציה של המבנה הקוגניטיבי והרגשי.

ליאו אינו מתעלם מאופיה המיוחד של תורתו ומהתחבולות התקשורתיות בהן הוא נוקט; בעוד המצטרף אינו מודע עפ"י רוב לטכניקות היפונטיות או אחרות המופעלות עליו, אין הוא יכול להתעלם מאופיו המיוחד של חומר הלימוד ומאופי העברתו גם אם אינו מבין את המשמעות והמטרה. מעידה חברה לשעבר: "זה המקמק בשביל האנשים שנמצאים שם; אף פעם לא יכולתי לחפוש תפישה קוגניטיבית את מה שנאמר; הדברים היו מעורפלים; יש כמה דברים מוסכמים אבל כל השאר מאוד לא כזה; אי אפשר לשים עליו את האצבע. הרגשתי שאני נשענת על משהו, אבל מעולם לא היה ברור לי על מה". לכן, בעודו חוקף את הבלבול וההטעיה המצויים בחרבות, ממציא ליאו לתחבולותיו שלו הצדקות מהצדקות שונות, המניחות את דעתו של מי שבא עם שפע של חקוה ו"הרבה פתיחות".

ליאו מודה, במקומות שונים, כי הדברים "לא לגמרי ברורים" כי "אין קשר בין החלקים" וכי מדי פעם ניתן לשמוע "רמה אחרת של טרמינולוגיה ודרכים חדשות של צירוף מלים" (7 ע 60; 14 ע 5,4); עתים הוא מנמק זאת בהיות האימן מדע או לחילופין דת חדשים; כמדע - התאוריה עדין לא מושלמת ועל כן היא נמסרת במקוטעין וכרוכה בשינויים וחיפושים תמידיים; כדת - זוהי דת הנמצאת עדין בחיתוליה "וכפי שידוע לכם, לחינוך קשה למקד את ראייתו ולהתמצא" (9/3; 31 - הקדמה); יתר על כן - כדת שמבשרה חי, הריהי כפופה לדברים המוכתבים לו מלמעלה ואלה משתנים כל הזמן (9/9; 22/8 ע 8). פעמים אחרות ומזומנות יותר נזקק ליאו לטענה כי היקום על הבטיו השונים, כולל האדם, הינו מארג, רשת, קורים שאינם ניתנים כלל להבנה; זאת - הן משום עצם טיבו של העולם והן משום העדרם של כלים מתאימים.

סדר ואי-סדר בעולם ובתורה האימן

יש קשר בל-ינחק בין כל הדברים, אומר ליאו, כל דבר חלוי באופן מוחלט בכל דבר אחר; כל הרמות והמצבים קיימים בו זמנית אחד בתוך השני; זה הולך לכל מקום, קשה להחזיק את זה בגבולות כלשהם; ההתפתחות האנושית, הפלנטרית והגלקטית קשורות מעורבות ושזורות זו בזו (9/1; 15 ע 50, 99; 22/6 ע 10; 24 ע 145; 4 ע 21; 11/1 ע 7); ולהתגבר על כל זה בעזרת שיטות נורמליות של חשיבה ובחינה, טוען ליאו, הרי זה כמו לנסות לאתר זבוב במרחק עשרת אלפים רגל (7 ע 116). האמצעים הנורמליים, הוא גורס, השפה במשמעויותיה ומבניה המקובלים, סדר, לוגיקה - כל אלה הם אשליה בלבד, אינם קיימים כלל ועל כן בלתי יעילים ("המילים הם דבר חלול"; "לוגיקה - אין דבר כזה"). (22/3 ע 19; 7 ע 2).

במצב דברים זה, הוא טוען, אין אדם יכול להגיע לסדר במובנו הרגיל או לקוות לקבל חשבה הגיונית כלשהי. אתה זקוק "לחשבה קוסמית, לרעיון קוסמי או קלירואינס" (22/3 ע 5); אינך יכול להיאבק למען הסדר, השלמות אלא למען הנדירות; "הסדר הוא תוצאה של נדירות שנאבקו למענה" (7 ע 57); את האמת של האימן שהיא האמת האמיחה על העולם, האדם וגורלם לא ניתן להשיג באמצעות החבונה, או לפחות - לא ע"י החבונה המקובלת; יש צורך ב"הבנה שאי אפשר למצוא בשום מקום אחר", הבנה ש"חייבת להתרחש ע"י שיטות אורגניות", הבנה ש"נמצאה מתחת לביצוע המושלם". (4 ע 87; 7 ע 23).

דרך טיפולו של ליאו בסדר ובהבנה אופיינית לדרך טיפולו בנושאים האחרים; בהסתמכו על העובדה שבלתי ניתן לבן-תמוחה להשיג סדר והבנה מוחלטת כוללים ותמידיים, הוא יוצר סוגסטיה כי הסדר וההבנה (במובנם המקובל) אינם בני-השגה כלל; גם לא באופן חלקי, זמני, ובתחומים ספציפיים. את הכאוס ניתן לחרגם, לכאורה, רק לכאוס או באמצעות כאוס; מה שמצדיק את אופן מסירת הבשורה.

במקביל להצגת אי-הסדר בתורת האימון כמקרה פרטי של העדר הסדר בעולם (משום מצב הדברים האובייקטיבי ו/או מיגבלותיו של האדם) בונה ליאו תאוריה נוספת, הפוכה במובן מסויים לקודמתה: יש סדר בעולם (האנושי) ואפילו סדר מופרז; אלא שזהו סדר מזויף, מוטע, סדר המושחת על הרבה אמיחות קטנות שאינן קשורות לאמת הגדולה; אי הסדר בתורת האימון הוא פועל יוצא של הנסיון החד-פעמי, מבחינה היסטורית, להגיע לאמת הגדולה, לסדר האמיתי והמקיף-כל. "זה (האימון, דרך האימון) מיתרגם לכל כך הרבה אוקטבות שאנו לא יכולים עדיין לחרגם" (4 ע 69); לא רק את הבנת הקיים אלא גם את הבנת התפתחותו העתידה, עפ"י חזונו של ליאו, בלתי ניתן למסור באופן מסודר שכן "ההתפתחות האנושית, הפלנטרית והגלקטית קשורות מעורבות ושזורות זו בזו" (9/1). גישה זו, כקודמתה, מתייחסת לזניחת השיטות הנורמליות של חשיבה ובחינה כאל רע הכרחי; להנמקה יש גון של התנצלות.

ואולם, בסמיכות מקום להבעת עמדות אלה, ועתים אפילו במשולב, באוחו הבל-פה, משמיע ליאו גם הגיגים אחרים; מאלה מסתבר כי אי-הסדר אינו כורח זמני או תמידי, אינו למעשה כורח כלל. אי-הסדר הוא מטרה בפני עצמה, חלק ממהות הבשורה והגאולה. "אל לנו לרכוב על סוסי המוכר" (7 ע 93) מכריז ליאו; האדם צריך לזרום כל הזמן, להשליך כל הרגל, להימנע מחזרות, לחיות את העכשיו האמיתי, לא לחת לאידיאות, חפישות או פרקטיקות כלשהן, שהן דבר קפוא, לשלוט בו; (23 ע 7; 24 ע 12-13, 70-71; 7 ע 72; 15 ע 49). קלטיפיקציות הן בית-סוהר, חופש לטובה טובתו של החופש - זה האידיאל שממנו סתה החרבות האנושית ואליו יש לשוב (7 ע 57; 21 ע 1). השיבה אל החופש המוהלט מוצגת גם כשיבה אל הספונטניות החובקת-כל, ולכאורה נעדרת גבולות, של הילדות (7 ע 10; 15 ע 45, 25). החופש הנכסף הזה אינו טובל כן ולא, טוב ורע; הטוב והרע אינם קיימים וכדי להתפח יש להתגבר על הקצר החשמלי בין 'מוח הכן' ו'מוח הלא'. (7 ע 27, 27; 4 ע 55).

לאקורד זה בתורת האימון, אקורד המהפכה המתמדת והטוטאלית יש צלילים, המסברים את האוזן, של חיוניות ומלאות אנארכיים, של חרות שפרושה חיים של זרימה מתמדת, מעגל אינסופי של יצירה והרס, חופש אישי. ניתן למצוא בו הדים לתוהו המוכרים של פלוסופיה אכזיטטנציאליסטיות, חאוריות של האבסורד ומיסטיקות ניהילסטיות.

ואולם, הצמיחה החופשית נוסח ליאו אינה צמיחה שאינה כבולה לשום חוק ואינה רחוקה לשום סמכות; נהפוך הוא.

בין שהוא מתנצל על אי הסדר, בין שהוא מרים אוחו על נס, דוחק ליאו בחסידיו להיענות לסדר חדש, לקבל עליהם עקרונות וסטנדרטים חדשים, לשנות את צורת החשיבה, התפישה וההתייחסות הרגשית. כדי לקלוט את הסדר החדש על כליו ותכניו אין צורך ב"מבנה מנטלי מושלם" (7 ע 71); זה - לא רק שאינו עוזר, אלא, כמדומה, אף מפריע: "המוח הוא מפלצת פוליטית מטובכת שאין לחת בה אמון" (7 ע 114); הולדתו של הסדר החדש, מחוז חפצו והדרך אלה קשורים באינטואיציה; האינטואיציה העליונה של ליאו היא מקורו של הסדר, ההליכה האינטואיטיבית בדרכו מאפשרת את "ההתפתחות האיטית" ששיאה הוא מצב קיום אינטואיטיבי טהור (4 ע 32-33). ההחלטה ללכת בדרכו אף היא, מסתבר, שאלה של אינטואיציה נכונה, "בני אנוש אוהבים לחשוב שהצד הראציונלי הוא המנחה את מסענו. ובכל זאת וחרף זאת האין אנו נענים בסופו של דבר לאינטואיציה ולאינסטינקט?" שואל ליאו כשהוא מסביר כיצד "לעשות הימור נכון" (לבחור באימון) (30 ע 6).

היפנוזה

על מנת ללכת בדרכו של ליאו, לההפך לבן סוגו (OF KINO), עליך "לזנוח את האמת שלך ולאמץ את דרכי ורעיונותי" (7 ע 115). ואולם אין צורך לשקול את הדברים, צריך רק לחוש אותם, להתנסות בהם. "לא יהיה לזה ערך בטבילך אם חנסה לפענח למה הוא מתכוון. יהיה לזה ערך רק אם תתן לזה לצנוח עליך במשך תקופה מסוימת של זמן" דברי ליאו (7 ע 7). הצנחת האינפורמציה נעשית לא רק באמצעות התחבולות החקשורחיות שנמנו לעיל אלא גם, כפי שכבר נרמז, באמצעות סוגסטיה היפנוטית. ליאו מדבר לא אחת ולא שתיים על טכניקות איזוטריות של הרדמה (אנסטזיה) אך "מבהיר" שלא מדובר בהפנוזה; (24 ע 72; 11/1 ע 7; 4 ע 105). עיון בכתבים ובעדויות מלמד שאף על פי כן נעשה שימוש מגוון בטכניקות היפנוטיות.

בעדויות נאמר: "ארץ (ARETH שם של אשר אנגלי) ביקש מאיתנו לעצום עיניים ואמר - חציירו בעיניכם תמונה של דשא, שמש וביח עם גג רעפים אדום, משהו אידילי כזה; אחרי חמש דקות שישבנו ככה הוא התחיל לקרוא מ'דיר-דרגון'; אני לא זוכרת מה הוא קרא אבל אני יודעת שאח"כ הייתי מאוד מרוגשת"; "בסוף כל פגישה היו מקריאים לנו קטעים מכל מיני ספרים, מ'דיר-דרגון, פראון-סטרונג ואחרים. זה היה עושה אוירה

מיוחדת ומחשמלת; הייתי יוצאת בהרגשה של התעלות והתרגשות". עיון בדיר-דרגון נגלה כי הספר מכיל את עיקרי תורתו של ליאו כשהם רצופים באמירות-פניות שאינן שונות במהותן מהנחיות הנהוגות בתהליך של סוגסטיה היפנוטית. ההבדל העיקרי בין הנעשה, בתחום זה, באימון לבין שמוש בהיפנוזה כמקובל הוא שכאן הצד המתקשר אינו מיועד לתחילת התהליך, לסימו ולעצם העובדה שהוא נמצא וימצא תחת השפעה היפנוטית.

להלן אוסף ביטויים מה'דיר-דרגון' המדגימים את אופיו של הטכסט: "גע בעצמד; אתה המום, רוטט (...). כוון את אצבעך ואת עיניך (...). התקדמותך מתחילה, כוחך גדל (...). חרגיש שלוח גדולה, מרפא ומרגוע וחהיה בך תחושה שאינך יכול לחשוב (...). עליך להיות שקט ופתוח (...). הנה לפניך משהו שתאמר בקול רם, ואח"כ, אם תשאר שלו מאוד - השער יפתח וזכור - ללא שפיטה (...). הכל בטוח (...). עכשיו האפשרות שלך להתקשר עם החיים האחרים מהעוררת (...). עכשיו אולי אתה כבר מרגיש סיכוח ומחטים עדינות עוקצות את ידיך ואת רגליך; עצור רגע, חוש את עצמד. אני אומר ומביא לידיעתך שאתה נמצא בתחומי הגבוה ביותר (...). אתה נעשה חדש בדרך חדשה (...). אתה מתחיל לזהור, אולי אתה יכול להרגיש את זה בתוכך; זה חם ונעים; הבט בעצמד עד כמה שאתה יכול; אני אעזור לך, אתאר לך אותך (...). כשתכנס לחדר הגדול חראה בקצהו דרקון גדול; הוא יתחיל לזהור; העיניים בכחול בהיר יסתכלו בך, אל חפד. אתה עם הטוב בעצמו (...). לזמן מה יהיה עתה שקט וחוסר תנועה בחדר הזה. הכל יהיה טוב אתה והדיר-דרגון תהיו נוכחים יחד בדממה המלאה של הרגע כשתוכל לחוש ולדעת את הגדולה שבחוכה אתה מצוי (...). הכן את עצמד; הכל בטוח וטוב. מעתה ואילך הדיר-דרגון יהיה אתך תמיד לקדם אותך (...). אתה נמצא בחדר של 'כל הדברים הופכים לאפשריים' (...). הנולאכים נמצאים כאן, אתם רגשות נעלים (...). אתה מופיע בנקודת הנוצא של הלידה, הנות, האהבה, ההרמוניה, ההגשמה של כל הדברים (...). אתה נמצא באיחוד הקדוש של האנשים שהובאו בסוד" (15).

ההיענות הפוסט-היפנוטית נחמכת/מחוזקת ע"י מילים ותנועות מסויימות הנמסרות ל'מובאים בסוד' בזמן התהליך. "אני נותן לך את המילים המיוחדות האלה שבעזרתן תוכל להתקשר להתנסות הזאת"; "הנה לפניך אוסף של מילים שבזכרך אותן תוכל תמיד להתקשר אל המתנות שניתנו לך זה עתה" (15 ע 33); "כוחות הריפוי יבואו בך במרוכז כשעשה סימן או תנועה מסויימים מעכשיו סימן ותנועה שלך" (15 ע 29). המילים והתנועות המסויימות אמורות להשיג את האפקט הרצוי בין כשהן מופקות ע"י הנמען ובין כשהוא עד להפקתן ע"י אחרים - אשרים וחברי אימו. מספרת אחת הפורשות: "לפני הפגישה בקאנטרי-קלוב היו כמה מדריכים צעירים שעשו כל מיני תנועות; ישבנו בחצי גורן והם התחילו לעבור ולעשות כל מיני תנועות. לא הסבירו לנו למה. אני בקושי זוכרת מה נאמר באותה פגישה. יצאתי נושם עם כאב ראש אדיר". בן

משפחה שהשתתף בכמה פגישות נועיד: "הבחור שהרצה עשה כל מיני תנועות מוזרות הוא העביר את הידים שלו בצורה מסוימת על האנשים; הוא עשה דברים מסוימים שאנחנו לא הבנו. כל פעם הוא עשה משהו עם הידיים בצורה מסוימת". בחיאור "מצרים העתיקה" נוסח ליאו אנו מוצאים את המשפט הבא: "אדון החזרות (רפיטיציות) התחיל להרקיז את ידיו של הור וזה עורר בהור קשר מחודש להוראות וללימוד שכבר ניתנו לו קודם. זה גרם לזרמים של כוח שיכנסו בו" (5 ע 23).

הברים לטעבר טוענים לעתים קרובות כי אינם זוכרים כמעט את שנאמר בפגישות. חרף זאת נמצא דמיון רב בין החיחסותם למגוון הנושאים שהם מתבקשים להחייס אליהם לבין דבריו של ליאו; העמדות, הדוגמאות והבחור המילים הרזרים על עצמם ועל שניחן לקרוא בכתבים. למי שמוטרד מחידתיות הפער שבין הפכתה או ה'העדרות' לבין היכולת להסביר דברים בצורה "נכונה", מספק ליאו הסבר אימני מובהק; לא מדובר בקשר היפנוטי כי אם במעין קשר טלפתי: "אז אהה מרגיש שבפיעור אתה שומע את זה אבל אינך שם; ובכן - באמת אינך: החלקים הגבוהים שלך נמצאים במקום אחר. איפה? נספר לך מאוחר יותר; ואז נדמה לך שלא שפוב מה קורה בכיתה ובאמת זה לא חשוב. אפרי זה אתה מסוגל להסביר דברים, לדעה דברים ואינך יודע מאיפה אתה יודע אותם. ובכן - זה קל: החלקים הגבוהים יותר קיבלו את זה מטוג גבוה של הדרכה שניע, באופן קבוע, בינך וביני, ברמה גבוהה יותר, ביום ובלילה. עכשיו אינך יכול עדיין להיות מודע לזה, לכן מצא בהכרזות כמו 'אני מרגיש מוזר, משונה'" (18 ע 40).

הסבר נוסף לקליטה ה'האינטואיטיבית' של החומר נסוב על התנאים המאפשרים אותה: "כשאדם נכנס לאימן מחקדם - זה נראה בלתי אפשרי לנצח; הלחצים והמתחים נעשים עצומים; הפתרון היחיד - ללמוד לרחף כנוצה. המוח שלך, או החלק הנכון שלו, יכול להתפתח ע"י שיצוף כנוצה על האסטרל-בודי שחונך כראוי והופעל עליו לחץ מספיק. המוח יוכל לספוג בדרך זו דברים רבים בעודו צף, מרחף; במילים אחרות - בתנאי שאינך שם לב ופשוט נוחן לזה לקרות. אל תנסה להתרכז; הכל יקלט/יימסר מעצמו!" (11/1 ע 19). הטבר זה, בחלקו לפחות, קרוב מאוד למציאות; הלחץ המופעל על החבר והמצטרף ע"י ההצפה באינפורמציה, התחבולות התקשורתיות, וטכניקות אחרות שיוזכרו בהמשך, יוצר דיטפוזיציה פרה-היפנוטית המקלה על יצירת הסוגסטיה ו"הצנחת" המידע (על היפנוזה באימן - ראה גם להלן, 'חוויות יוצאות דופן' עמ' 83).

"אל לנו לרכוב על סוסי המוכר": שינויים תמידיים - שחיקת הזהות, איבוד האוריינטציה

אחת השיטות המגבירות את הלחץ ומאיצות את תהליך ההמרה קשורה ברעיון המהפכה המתמדת (וראה לעיל, עמ' 39). רעיון זה משמש כמסגרת הצדקה לפעולות המוליכות לשחיקת הזהות ולאבוד האוריאנטציה; "אסור להיות 'פאמילייר' עם עצמד; לחיות בהרגל, להיכנס לשיגרה - זה הדבר הכי נורא" מעידה חברה שפרשה; "לכל אחד יש ההרגלים שלו; האשרים אמרו - תבחרו איזה פעולה שיגרתית, נגיד צחצוח שיניים, ותעשו אותה אחרת; להתחיל מכיוון אחר, להחזיק את המברשת ביד שאחה לא רגיל; זה - כדי לצאח מהאוטומטיות וההרגליות; הם בקשו שנעשה את זה בכלל, בכל הפעולות השיגרתיות בחיים שלנו". ליאו עצמו מזהיר מפני ה"התבייחות" וקורא לחזור "שוב ושוב" על פעולות סטנדרטיות, יומיומיות כדי לראות מה צריך "לשנות, לגרוע, להוסיף" (14 ע 32; 7 ע 72; 12/5 ע 8); האדם, הוא אומר, צריך לצעוד "אל מחוץ לעצמו ולהרגליו הנורמליים; לדוגמא - האט אתה יודע איך אתה הולך? הדרך למצא זאת היא ללכת באופן שונה מהרגיל - לא לחמש דקות אלא יום שלם; או - לשבת, במשך זמן, עם עיניים עצומות כשהאחרים מדברים סביבך" (4 ע 58).

ההפרזה בשבירת התבניות הקבועות פוגעת בתפיסת הדמוי העצמי ובאוטונומיה האישית; פגיעה זו מועצמת ע"י טכניקת "שיפור עצמי" המכילה עשיה ממושכת ומרוכזת (בזמן) של דברים משונים ו"מרגיזים" - דברים הסרי מטרה ושאינם מחייבים עם נטיותיו ואישיותו של הפועל. "זה ירגיז אותך, אבל זה טוב. כך תהרגל לקבל דברים יוצאי דופן בעחיד", אומר ליאו; "עשה כל דבר שעולה על דעתך כמה שיותר (...). אני רוצה להדגיש את הנקודה הזאת טוב: עשה כל דבר שהוא והכל; מה שיותר - יותר טוב!" (11/1 ע 9-11).

לשינויים ולחיפושים התמידיים נקשרת הילה של רעננות וטוהר, "מעל לכל - לרענן לנקות, לחדש - לעתים קרובות ותמיד כל מה שבחיי" (7 ע 54) טובע ליאו את ה'אני מאמין' של חסידיו. 'כל מה שבחיים' מתייחס לא רק לגופו של אדם ולמעשיו אלא גם למערכת ערכיו - בראשית ובמעלה 'הדרך'. "תרגול פרקטי מומלץ" אומר ליאו "הוא לשרטט בחחילת כל חודש מערכת של WILL HAVE/WON'T HAVE ולקרא זאת לעצמד כל יום מימי החודש. למה מערכת חדשה כל חודש? אחת מתפתח ובכל חודש הסיבות לעשייה או לאי עשיית דברים - ינועו הלאה" (24 ע 97). מסביר חבר לשעבר שהיה באימן כחצי שנה: "אם אתה קם לפני זקן באוטובוס אז בד"כ זה נעשה מתוך חינוך ולא מתוך

ברירה חופשית; לא הכנסת את זה למסגרת ה-WILL HAVE שלך. הרשימה של ה-WILL HAVE WON'T/HAVE הם הדברים שאפילו אם שייכים אלי היום - אני רוצה להוציא אותם כי החלטתי שהם לא טובים". טיפול זה בערכים יוצר ניווד יתר וטשטוש תחומים, "פותח" את המובן מאליו ומציב סימן שאלה תמידי אל מול הטוב והרע גם יחד. המצטרף הולך ומאבד את הקרקע הבטוחה, יחסית, שעליה עמד וקולט ביתר קלות ומהירות את המסר החדש. השינויים והחידושים התמידיים מצויים באינן חחת הכותרת RE-SPECTING - ראייה מחודשת או הסתכלות מחודשת; מושג זה יש להבדיל מ-CHANGE ו-ALTERATION; כאשר CHANGE מתייחס לשינוי הגדול של המעבר מה"חרבות" לאימן ו-ALTERATION לשינויים החלים בחייו של אדם שנשאר ב"חרבות" - שינויים שהם חסרי משמעות וערך. (4 ע 13; 7 ע 42, 46).

"המלאות הגדולה-הקטנה": יצירת עומס יתר בשיטת 'עשה זאת בעצמך'

טכניקה נוספת ומרכזית לתהליך ההמרה ולשימור ההשגים היא מה שניתן לכנות מדיטציה קיומית; ליאו מכנה זאת "החיים המלאים" "החיים הקטנים" או "המלאות הגדולה-הקטנה" (THE GREAT SMALL FULLNESS 15 ע 16-17). דבריו בנושא זה וההנחיות לפעילות מלמדים כי מדובר למעשה בשיטה של התרוקנות עצמית ע"י מלאות פרטנית; "החיים המלאים" פרושם קיטוע פעילויות החיים לחלקים קטנים והתמקדות בלתי פוסקת בפרטי פרטים של המציאות; המחאמן עוסק בהצפה עצמית באינפורמציה, ביצירת עומס-יתר (OVER LOAD) בשיטת "עשה זאת בעצמך".

ליאו קורא למי שמעוניין ב"החפתחות" לשקע עצמו בכל דבר ודבר שהוא עושה; "להיות בתוך" כל הזמן, לשוב אל האינטנסיביות והטוטאליות של הילדות. כל גירוי קורא לחשובה, להענות; אבל בני-אדם לא עושים אפילו את המינימום בקשר לזה, הוא אומר; הכל סביבנו זועק וצועק לתוך הכרחנו בכל רגע שאנו ערים - בכל זאת אנו לא שמים לב; עליך לפתח את ההרגשה שאינך יכול לראות די הצורך, שעיניך אינן גדולות דיו; עליך להשליך עצמך על תוך השפע העצום (ENORMITY) של הדברים; (21/5; 4; 7 ע 6, 57, 81-82); נסה להגיד בקול רם כל מה שאתה חושב בתוכך, יראות, אנשים, צבעים, רשמים; כשאתה עורך קניות - היה "בתוך הקניות", אם ברגע כלשהו חפטיק - אתה עלול להתחיל לדאוג, לפחד ולהכנס למלכודת; כשאתה קורא ספר - הבא את המוח למודעות - חפש והתרכז באותיות N,S,E,W. "כל פיסת מידע היא תוספת של נתונים למוח והוא זקוק לזה באופן נואש", קובע ליאו. (7 ע 7, 105; 11/1 ע 17-18). וחברת אימן כותבת ביומנה: "אני קמה בבוקר וזוכרת הכל - איך הולכים, איך אוכלים, כותבים ואפילו איך נושמים. זה נפלא להרגיש תמיד, בכל רגע, כל

חיי, שאני ערה ושמה לב לכל הדברים שבעולם".

בספרות המחייחסת למצבים דיסוציאטיביים (מצבי תודעה משתנים) ב'כחות' מצויין הקשר האפשרי בין עומס יתר בלתי פוסק לבין היוצרותו של מצב דיסוציאטיבי מתמשך; הסטימולציה העודפת גורמת להנתקות מהעוגנים המקשרים אוחנו, ברגיל, למציאות, מונעת אפשרות הפנמה של התנסויות חדשות תוך אינטראקציה עם מסגרות החייחסות קודמות ועשויה להוליך לסנטזה פתולוגית (0.40; 0.10, פרק 7). ליאו עצמו מזהיר מפני האימה של רעש ועומס יתר ש"עלולה להיות לו השפעה הרסנית על הצורות הקריסטליות של המוח ועל פעילותן" (18 ע 46). את התוצאה הרצויה של המעורבות ב"מלאות הקטנה והגדולה" הוא מתאר במונחים אחרים במקצת; אתה מגיע למצב של "אי-השתתפות" (NOW PARTICIPATION), של עשייה ללא מודעות או הכרה (ABOVE THE LEVEL OF CONSCIOUS PARTICIPATION), של העדר מעורבות אישית, של הדממת המכונה האנושית (17 ע 58; 20 ע 26).

אח בשלותו של המצב הנרצה מתאר ליאו במפורט בספרו "כוח הנפש" (THE POWER OF THE MIND): "מגיע זמן בהתפתחותך שעולמך נעשה מוזר מאוד. זה מתחיל ב'קטן' ב'רגעים מיוחדים'; אתה עומד, למשל, ומתבונן במשהו; נגיד - צבא הישועה מעבר לרוב. ואז, פתאום, ללא סיבה, אתה חש שאתה רק עומד שם; בציות, ממושמע, אינך מעורב בשום דבר אחר זולה העמידה עצמה. ומשהו אחר בחוכך מתבונן בזה, ללא מעורבות, מתבונן ורושם, עובד על הדברים הנוגעים לזה. ויש בזה הרגשה משונה; מפני שבדרך כלל אתה עושה, אתה מעורב, זה אישי לגביך, אתה חלק מזה. לא כך בהתנסות הזאת; אתה, מעבר לכל ספק, אינך שייך לזה; הדבר הזה שבחוכך - הוא עניין אחר, ואתה יודע בבירור שהוא אינו מכאן. וידבר הזה מדבר, חושב, מחליט; אתה אינך מעורב עוד באופן אישי, אינך שולט על זה, מאושר להיות מובל על ידי זה; והמצבים האלה באים לעתים תכופות יותר, למשך זמן ארוך יותר ויותר" (12/2). רעיון "החיים המלאים הקטנים" זהה בעיקרו לרעיון "זרבה הבודהה" של ראז'ניש. אלא שהאימן מקנה לעיסוק בפרטים ולדרכי אירגונם חילי תילים של משמעויות מיסטיות ומאגיות; דבר המדרבן לעשייה ומאיץ את התהליך. (וראה להלן - 'החוקיט' עמ' 61-62, 'מחקריט' עמ' 66).

בלו טיוב (BLUE-TUBE) - מדיטציה מובנית

האימן ממליץ גם על סוגים שונים של מדיטציה מובנית. בין אלה - הידועה והרווחת ביותר, מכונה "בלו-טיוב" (BLUE TUBE). "זה אחד התרגילים הכי גבוהים במדיטציה"

- דברי מחיו מפי אחת מותיקות האימן, שעזבה. בטכניקה זו משולבות, למעשה, מדיטציה, פנטזיה מודרכת וסוגסטיה עצמית; ישנן, כפי הנראה, וריאציות רבות - כיד הדמיון הטובה על כל אשר; מכמה עדויות מצטיירת התמונה הבאה: אחת צריך לשכב רפוי איברים לגמרי ולעצום עיניים; אחת מדמיין לעצמו שהגוף זה בית חרושת הומה אנשים ויש רעש ואורות ולכלוך; באיזה שהוא מאגר (POOL) באמצע הגוף יש לך פועלים או חיילים כחולים קטנים, שמורים לחרגיל זה, שתפקידם לחסל את המהומה, לעשות סדר ונקיון; אחת שולח אותם מהמאגר, בסדר מסויים, לעבודה בכל חלקי הגוף; הם סוגרים את המכונות, מכבים את האורות, מנקים; החל מקצות הידיים והרגלים כלפי המרכז; הם צריכים גם לאכול חוד כדי העבודה; ויש מטבח ויש מעליות; כשהם גומרים - הם חוזרים למאגר ואז אחת מרגיש התרוקנות ורגיעה.

מהעדויות עולות עוד שתי גירסות, שונות במקצת, עפ"י האחת - האנשים הכחולים הקטנים הם הפועלים של "בית החרושת" והם פזורים בגוף כל הזמן. בזמן התרגיל הם יוצאים להפסקה, יוצאים מהגוף החוצה אחרי שנקו וסגרו כל פנה ופנה; אם רוצים להרדם - לא מחזירים אותם; אם לא - צריך לדאוג להחזירם. בגירסה האחרת - מרוקנים את ביה"ח מהרעש והמהומה וכל הפועלים יוצאים ממרכז הגוף ב"מין בלון כזה" ואז נכנס פנימה גז כחול ואתה מרגיש "מין שלווה כאילו הנפש יוצאת מהגוף ומרחפת". את הבלו-טיוב עושים, כמסתבר, לעתים קרובות ובהזדמנויות רבות ושונות; כשאתה עייף, כשאתה מעוצבן, כשאתה רוצה "אנרגיות חדשות" או רוצה להיות עירני ומרוכז; לפני בחינה, לפני פגישת אימן ולפני שינה. "אני זוכרת שהתאמנתי בזה די הרבה; צריכים להתנקות; אנו כל הזמן קולטים כל מיני דברים שלא צריכים להיות אצלנו; אז זה מסלק את ה'אדום' ומכניס 'כחול'" נאמר בעדויות.

"מדע המדיטציה" - חוברת המוקדשת לנושא זה; מה ניתן ומה בלתי ניתן ללמוד ממנה

בחוברת זו (27) תוקף ליאו את כל סוגי הנודיטציה המצויים בשימוש מחוץ לאימן ומעלה על נס את שיטותיו שלו; לדבריו, מכל תחומי האזוטריקה והאוקלט, בהם שולטים הטפשות והבורות, תחום המדיטציה הוא הגרוע ביותר; במדיטציה היטרנסצנדנטלית עוסקים אנשים זרוקים ובלתי מאוזנים שאינם מבינים כלל את המלה; תרגילי היוגה הקלטית הם בטה"כ אתלטיקה שגורמת לסיוטים ועינויים; רק מעטים, קובע ליאו, מסוגלים ללמוד ולהבין את הנושא - רק אלה שמסוגלים להחלות ולשלם את המחיר; שיטותיו של ליאו, המבוססות על "ידע ונסיון מוחלטים" מבטיחים, כך נאמר, חופש לעשות כל דבר שהוא; "בתוך עצמך, לאחרים, בתפקוד הפנימי, באינטליגנציה וב-Q, I"; הן יוצרות כמויות גדולות של אנרגיה ומציפות את המערכת

בכוחות מרפאים המחדשים את הרקמות; הן מאפשרות שליטה מוחלטת במה שיקרה לך בעתיד כך "שלא תשאר טוב אופציה זולה זו שבה ברכת את עצמך (WHICH YOU HAVE PORTENDED); וחשוב מכל - הן מבטיחות שיהיו לך "כלבי שמירה" משלך - "נוכחיות" בעלות צורה אלקטרית הדואגות לבטחונך האוקלטי.

בצד פרישת החוצאות המופלגות שניתן להשיג באמצעות המדיטציה של האימן מציב ליאו גם אזהרה; האזהרה מופיעה בסוף החוברת תחת הכותרת "מסווג" (CLASSIFIED). נאמר בה כי לשיטות המוצעות עלולות להיות גם תוצאות אחרות: תיפקוד פגום, היסטריה, אובססיה, הפרעות מנטליות, סרטן מכל הסוגים, מות ע"י התאבנות (COMBUSTION) ומות ע"י מהירות. לא נאמר לקורא אילו תנאים מובילים לאילו תוצאות; ואולם, חבר האימן יודע כי הצלחת התפתחותו ומניעת הסכנות הכרוכות בה, חלויים בהענות מוחלטת להוראותיו של ליאו ושל האשרים (הדרישה להיענות כזו חוזרת ונשנית במקומות רבים בכתבים).

לא רק על מהות הקשר בין השיטות לתוצאותיהן אלא גם על השיטות עצמן רב הנסתר על הגלוי בחוברת זו; מצויים שם דפים לבנים ריקים עם כותרות ומספרים השמורים לרישום ההוראות שבע"פ ושפע של מושגים חדשים ומרשימים - נידיתציה, איטוטציה, אוטוטציה, הדפוס האדום, הרחף הלבן וכו'. ואולם, חרף הכלליות והערפול בהם נמסר מה שנמסר ניתן לזהות בתוך הדברים אלמנטים המתקשרים לפרקטיקות שונות שעליהן ממליץ ליאו במקומות אחרים. כך, למשל, מדובר על מדיטציה "שבה אתה עוסק בחייד היוםיומיים" הנמשכת 16 שעות ועיקרה מעקב אחר מערכות הגוף השונות - העצמות, העצבים, הדם וכו'; מומלץ להעזר בדיאגרמות אנטומיות וב"עזרים מלאכותיים" "סטיוולנטים שונים" שידגישו כל מערכת ומערכת וימקדו את חשומת הלב; הצלחת המדיטציה הזו תלויה, בין היתר, גם בשמוש "נכון" בתזונה ובצום. טכניקה אחרת הנזכרת בחוברת: "אתה נותן לאטיסטנט (למדריך) הצהרה כתובה ומוכנה; אתה מוכנס למצב של פתיחות תת הכרחית (SUB-CONSCIOUS OPENNESS IS INDUCED) ואז ההצהרה מוקראת אל הנפש והגוף הבלתי מגיבים שלך". טכניקה זו, המוגדרת (שם) כחסימה, בלוקאז', מחמשת את המשתמש בה כנגד "נחזים אלקטריים" של רכושנות או השתלטות אנושית המופנים כלפיו; (ליאו משתמש כאן במושג POSSESSION שבהקשרים רבים אחרים בכתביו מורה על קטר של שייכות בין בני אדם). באמצעות הבלוקאז', נאמר, ניתן גם לעבוד "בצורה חזקה ועמוקה יותר על תחומי המרשה/לא מרשה (WILL HAVE, WON'T HAVE)".